



Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 3/2004 - 27 pàgines
Sessió ordinària del dia 18 de març del 2004

El dia 18 de març del 2004, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 10/2004, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral. (segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sra. Olga Areny Sánchez
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del Sr. Guillem Valdés per motius personals i de la Sra. Clara Pintat.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Xavier Montané Atero, Ministre d'Educació, Cultura, Joventut i Esports, i Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Marcel Llovera Massana, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.05h)

El Sr. síndic general:

Abans de començar amb les respostes a les diferents preguntes formulades, s'han afegit dues preguntes en un llistat que s'està distribuint en aquests moments.

Són dues preguntes que han obtingut el caràcter urgent i que van ser admeses ahir a tràmit per la Sindicatura i que passaran a formular-se en primer lloc segons l'ordre d'entrada.

Passem tot seguit a la primera pregunta.

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 de març del 2004, relativa al desplegament per part del Govern del projecte de marc fiscal per Andorra.

Fou registrada amb el número 233-A i publicada en el Butlletí número 11/2004 del 18 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

A la vista de les declaracions fetes pel Sr. cap de Govern a Andorra Televisió, el passat dimarts 9 de març, referents a la possible creació d'un impost de circulació i d'una taxa sobre les plusvàlues immobiliàries -i, afegeixo que aquell dia no havia llegit encara el diari on es parla també d'una possible taxa sobre la renda dels no residents.

A la vista de tot això pregunto: pot el Govern informar el Consell General, sobre la data en què preveu acabar el desplegament del seu projecte de marc fiscal per Andorra, i de quants nous impostos i taxes consta encara aquest projecte?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Miri Sr. Casal, al que vaig referir-me, primer li diré que quan es diu "impost de circulació" -a la seva pregunta que vaig parlar- em sembla recordar molt bé, del que se'n diu d'una manera col·loquial un "peatge tou".

Aquesta taxa de circulació que ja existeix per als cotxes amb les taxes que reparteix el Govern amb els comuns, i que és un impost de caire directe, pensem que una vegada -i ho hem dit abans, que ara però no està en el programa- directament per una raó clara perquè s'ha de fer primer el desplegament dels llocs on es podria utilitzar o per als quals estaria bé que hi hagués aquesta taxa segons el meu criteri i el criteri del Govern i del nostre grup parlamentari, segurament també.

Es tracta de què s'acabin els enllaços alternatius entre totes les valls, és a dir els túnels que estan projectats, i una vegada estiguin aquests enllaços alternatius fets -havíem parlat ja altres vegades-, de posar això, una taxa que s'adhereix a cada vehicle i que les persones que vulguin passar per aquests enllaços més directes i més ràpids haurien de pagar una vegada a l'any, o una vegada cada sis mesos amb la qual cosa tindria accés també a ser percebuda per part dels vehicles estrangers que també les utilitzen, si és que s'arriba a aquesta conclusió.

Però per fer això, és clar, primer cal donar el servei. Primer hi ha d'haver els túnels, les carreteres, les desviacions i després es pot parlar d'aquest tema.

Per tant, sí que és una idea nostra que no es podrà desenvolupar durant aquest any, ni l'any que ve tampoc perquè faltarà encara acabar la major part d'aquests enllaços.

Pel que fa a la taxa sobre les plusvàlues immobiliàries, d'aquesta se n'ha parlat molt, i nosaltres amb la Llei de l'ordenament del territori podíem haver-la presentat també. En el moment que estem ara, jo considero personalment -i ho vaig exposar en un col·loqui televisiu en una entrevista- que n'hem de parlar i que procurarem tirar-lo endavant, i per què? Perquè vostè sap tant bé com jo, o més, que és un complement de l'ITP d'alguna manera, amb alguna qüestió substituir-hi parcialment l'ITP (l'Impost de Transmissions Patrimonials) i es podria fer.

Ara bé, de la taxa de no residents jo no n'he parlat però sí que hi ha alguna referència en un esborrany d'un projecte de llei que ha sortit a la premsa però que d'això no en parlaré mentre no sigui realment una decisió del Govern per portar-lo al grup parlamentari. Per tant, aquells comentaris que hagi fet el diari no tenen cap valor en aquesta Sala.

Vostè em demana que quan prevèiem acabar el desplegament del seu projecte fiscal... a veure, un projecte fiscal en un país que no en tenia pràcticament és molt llarg. No tenim data d'acabament. Per tant, no li puc contestar -i ho sento- la data d'acabament d'aquest desplegament. Ens queda un any de legislatura i no l'acabarem

aquest desplegament. Probablement això que li he dit, la taxa de l'impost de circulació no la podem fer perquè no hi haurà motiu encara.

Per tant, només per això no l'acabarem... bé, o no l'acabarem o no acabarem la part que voldríem fer i penso que no s'acabarà mai un desplegament fiscal, hi poden haver altres modalitats més endavant.

Per tant, de nous impostos i taxes en aquest moment, parlem d'això, d'aquestes possibilitats a la taxa de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials. En el nostre programa parlem també de l'Ecotaxa i també hi estem treballant, això sí, però tot i això si presentem les lleis corresponents durant aquest mandat i les acabem durant aquesta legislatura, doncs, haurem acabat aquestes. Més enllà no li puc dir, en la nova legislatura i en el programa de cadascú, es dirà quin serà el desplegament que farem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals teniu la paraula per replicar.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, la primera part de la resposta sobre els conceptes impositius jo no li he fet cap pregunta perquè jo no he dit si estic d'acord o no i tampoc no sóc la persona més indicada per saber si els conceptes són imposables o no.

La meua pregunta és la següent, que ja me l'heu contestada. De fet, de projecte definitiu de marc fiscal, o no en teniu o no ens l'heu explicat mai. No sabem quan s'acabarà perquè no sabem exactament fins on penseu arribar quan jo, i el meu grup parlamentari pensem que el procediment hauria de ser al revés, que seria d'anunciar un marc fiscal complet amb un calendari d'aplicació, i a partir d'aquí desplegar-ho.

Per què diem això? Doncs, perquè per exemple... bé, qualsevol persona contribuent a Andorra, sigui empresari, sigui cadascú de nosaltres, sigui la persona que vol invertir, si algú ho ha fet a primers d'aquest any després se li anuncien impostos nous. Ja li va passar l'any passat, vol dir que no hi ha manera humana de saber d'aquí quatre, cinc o deu anys per quins conceptes, i quant acabars pagant.

La meua pregunta va en aquest sentit. A nosaltres ens sembla que governar amb absència d'aquesta previsió, -no dic d'aplicació immediata-, però un pla a deu anys vista, i amb un calendari d'aplicacions seria el correcte.

L'Estat de dret i la seguretat jurídica també consisteix en això, no és només saber que hi ha lleis que t'emparen i demés sinó saber que la teua activitat econòmica per allà on l'encarriles, l'Administració ja t'ha avisat on aniràs a parar.

Per tant, això de la rèplica com a repregunta, jo insistiria en què: si no us sembla que és molt difícil que la gent tingui confiança en l'economia d'aquest país, inverteixi i creï empreses si no sap al final de cada any... a veure, a l'octubre de l'any passat de cop i volta en vam aprovar tres, que a primers d'any pràcticament no els teníem previstos. Ara en parlem de dos més, i els que vagin venint, però, no creieu que la gent hauria de saber, quan s'instal·la aquí a Andorra o quan obre una empresa els seus comptes i les seves previsions al cap del temps, el que acabarà pagant i per quins conceptes?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern per la dúplica teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, en primer lloc li he explicat el que li he dit abans perquè vostè en l'enunciat parla de les taxes que vaig dir. Per això m'ha semblat que havia d'explicar què era per a nosaltres l'impost de circulació en l'aclariment que he volgut fer.

Pel que fa a la confiança que vostè diu... a veure, si el pla fiscal que té proposat cada grup parlamentari, en el nostre calendari és el que complim al nostre programa -i nosaltres estem complint el nostre programa. Si no vaig errat vostès van proposar un pla fiscal hipotètic, no hi havia tampoc terminis, no hi havia un termini de deu anys, em sembla, per posar impostos directes -si no vaig equivocat-, és una possibilitat però, això no crec que doni més seguretat a ningú perquè a deu anys vista ningú fa previsions amb el comerç, i a cinc anys vista ben poc. Llavors, a veure, si aquesta és la manera en què vostès pensen, no hi estem d'acord. Jo no crec que creï seguretat, i a més a més he de dir que els impostos i les taxes que hem anat creant estaven en el programa nostre, i estaven en el debat d'orientació política inicial... d'investidura, perdó! Per tant, no hem creat cap element nou sinó que en alguns casos el que hem fet és no aplicar-lo tant de pressa com es podia fer fins i tot. Hem donat temps perquè es vagin adaptant tots els receptors o les persones passives fiscals que hi ha d'haver en aplicació de la Constitució.

Per tant, és una discrepància sobre conceptes, com és natural entre dos partits diferents com són el

Partit Socialdemòcrata i el Lliberal, i jo no vull creure, ni crec de cap manera, que això doni més o menys inseguretat a les empreses, perquè nosaltres hem fet una aplicació de calendari absolutament assumible per l'economia del país.

Aquest és el criteri que nosaltres mantenim i que creiem que és així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Si no hi ha preguntes passaríem a...

Ah! Sí, perdó Sr. Casals, no l'havia entès.

Teniu la paraula Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Els comerciants i les empreses no fan previsions de cinc o deu anys vista... no ho sé! El que veig que no n'ha fet és aquest Govern.

Aquestes taxes que estan aquí, -us ho puc demanar com a repregunta-, m'haureu d'explicar en quina part del vostre programa constaven perquè jo l'he repassat i no hi són...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

L'impost de circulació, ara no tinc el programa aquí, però n'havíem parlat, i li dic que no grava cap comerç sinó que grava l'ús dels túnels i de les desviacions alternatives si s'arriba a practicar. És a dir, no estem parlant d'un impost que sigui una llei presentada, estem parlant d'unes opinions expressades amb el mitjà de comunicació com una possibilitat de futur. El futur jo li dic quin és. El futur és el moment en què estiguin fets tots aquests túnels perquè jo penso, sincerament, que tota una inversió enorme de l'Estat per fer el túnel de les dos valls, per fer la comunicació de la Massana amb Escaldes i Andorra la Vella, i per fer la comunicació a través de Sant Julià, i l'enllaç amb el poble, mereix un tipus de finançament que paguin majoritàriament els usuaris; i la persona que no tingui la necessitat d'usar-lo a les hores que sigui no tindrà de passar per aquests llocs, i l'única manera concebible no és fent peatges -perquè seria impossible fer quatre peatges a Andorra- sinó fer un peatge tou, que és una vinyeta,

com qualsevol vehicle que arriba a Suïssa i paga per anar per les autopistes.

La idea és una mica aquesta. És un projecte... és una idea que no és ni tan sols un esborrany de projecte pel fet que he dit abans de què no hi ha cap d'aquestes obres acabades, i fins que no estigui el conjunt acabat no seria prudent pretendre cobrar així com l'impost de circulació. Imagino que algú el va inventar fora d'Andorra en el moment que es va dir: hi ha unes carreteres, es fan amb el pressupost de l'Estat... i potser hi ha persones que no van mai amb cotxe, que van en transport comú només, hi és el cas perquè hi ha persones que no tenen ni el carnet de conduir i no van mai en cotxe, van en transport comú. Per tant, les carreteres, qui les ha de pagar? Doncs els cotxes que hi passen per sobre... per això hi ha un impost de circulació i d'aparcament, etc.

Per tant, no estem inventant res, i sobretot no ho estem carregant a un sector sol sinó a totes les persones que utilitzin aquests llocs.

El de plusvàlues no crec que carregui tampoc l'economia ni la previsió d'economia de cap comerç. Les plusvàlues immobiliàries, es tracta d'una persona física o jurídica que ha comprat un bé immoble i que al cap d'uns quants anys se'l torna a vendre amb un benefici molt important, -si n'hi ha hagut-, que una part d'aquest benefici reverteixi en l'Estat, sigui en l'Estat en el 100%, sigui -com penso jo que hauria de ser, ja en parlarem més endavant- amb un repartiment també amb els Honorables Comuns.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Jo us he parlat de contribuents en general no només de comerciants. Vull dir, que d'una manera o altra aquests impostos graven en un altre.

La meua última repregunta: m'esteu dient, doncs, que tot aquest pla de túnels, carreteres i demés l'hem fet, l'estem construint, i ara comencem a pensar en el seu finançament. És això el que he entès?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè ha volgut entendre això però, sap perfectament que no és veritat.

Aquest pla de carreteres i túnels està perfectament previst, el seu finançament, amb càrrec al pressupost de l'Estat. Això no evita de dir que en un moment determinat, una taxa és perfectament legítima de fer-la sota la filosofia que jo crec que l'ha d'inspirar.

Podem discutir-ho en el moment que la presentem. Em sembla que tindran prou arguments per dir-ho, sobretot per una qüestió: aquestes infraestructures sobredimensionades pel país que som, si fóssim els que som només -els d'aquí-, és molt lògic que també hi participin a pagar-les com a tot arreu, les persones d'altres nacionalitats que utilitzen els cotxes per Andorra. Per tant, és en aquest moment en què es podria dir que "no se'ns havia dit"... no hi ha cap problema, si no volen anar d'Encamp a la Massana passant pel túnel de les dos valls, aniran d'Encamp a la Massana passant per la carretera com sempre s'ha fet. Per tant, és una millora de les comunicacions que es pot, al meu entendre, fer el pagament perfectament.

I, una altra cosa que també s'ha de dir: tota aquesta xarxa de túnels no són túnels com els de Sant Antoni que són curts, són túnels llargs. Són túnels que requereixen la creació d'un servei de vigilància, i de control, i de neteja, i de seguretat molt més important -perquè de fet són túnels urbans, i tots hem vist túnels urbans en altres llocs, i allà hi ha un servei de vigilància molt més continuat que en un túnel curt o, fins i tot, que en un túnel llarg extraurbà. És imprescindible un gran esforç de seguretat. És clar, això s'ha de pagar també. Si ho carreguem tot a càrrec del pressupost de l'Estat, molt bé, però llavors revertirà en algun altre tipus d'impost per pagar aquest excés de despesa que haurà de suportar l'Estat.

Per tant, nosaltres pensem que aquesta taxa ha de servir per pagar precisament una part de la inversió d'aquests túnels i sobretot el seu funcionament que serà molt més car que la llum dels túnels actuals de Sant Antoni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Cap més repregunta?

Passem, doncs, a la següent.

2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Areny Sánchez, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de març del 2004, relativa a l'escola germans de Riba d'Ordino.

Fou registrada amb el número 234-A i publicada en el Butlletí número 11/2004 del 18 de març.

Teniu la paraula Sra. Olga Areny.

La Sra. Olga Areny:

Gràcies Sr. síndic.

Des de la inauguració de l'escola germans de Riba a l'inici del present curs escolar, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata hem tingut coneixement de diferents queixes dels pares d'alumnes i del professorat dels tres sistemes educatius d'Ordino per problemes en el funcionament i en la seguretat del centre.

Per tant, preguntem si el Govern té coneixement d'aquests problemes de funcionament i seguretat, i que ha fet per solucionar-los?

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre d'Educació, Cultura, Joventut i Esports.

Teniu la paraula.

El Sr. Xavier Montané:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Bé, al formular-me la pregunta, Sra. Areny, feu referència a una sèrie de problemes, però tampoc m'heu arribat a concretar aquests problemes dels quals en feu constància.

Llavors, si em permeteu fer un petit recapitulatiu en el qual sí que hem tingut diferents comunicacions per part dels usuaris del centre com poden ser les associacions de pares, com també poden ser, doncs, els directors dels sistemes educatius, o també els mateixos representants dels diferents sistemes educatius.

Bé, no ho he portat tot, però el que sí que he agafat és tres punts per destacar, i si per algun motiu, doncs, vostè fa referència a una altra repregunta, doncs, amb molt de gust li respondré.

Així doncs, en data 22 de setembre del 2003, a poques setmanes de l'obertura del centre, es va tenir una primera reunió amb l'associació de pares

d'alumnes conjuntament amb el secretari d'Estat d'Educació en la qual es plantejaven diferents demandes. Una d'elles era el risc dels cantells que hi havia al pati de maternal ja que es consideraven perillosos a través de l'angle que tenien, i també doncs, destacaven la manca d'un operari de manteniment a ple temps al centre.

Bé, referent a la primera demanda, a les vacances de Tots Sants es va procedir a cobrir amb una cobertura de goma d'un centímetre i mig de gruix totes les parts de les quals es va fer una revisió i que consideraven perilloses i, per tant, es va dur a terme aquesta cobertura.

Després també, referent al tema de l'operari de l'escola, el que sí que se'ls hi va comentar és que hi ha un operari de segona ensenyança en un centre que està situat escassament a cinquanta metres de l'escola i que, per tant, aquest operari perfectament, doncs, complia la seva tasca d'operari de manteniment.

Al cap, doncs, d'uns mesos vam rebre -el 25 de novembre més concretament- una carta de la directora de l'escola espanyola d'Ordino en la qual es comunicava que les alarmes d'incendis dels centres no estaven connectades. La resposta del ministeri és que aquesta apreciació no era del tot correcta. Sí que estaven connectades i en ple funcionament. El que sí és cert és que el pavelló, un pavelló que en aquell moment no estava encara en funcionament i, per tant, encara estava en obres, doncs, sí que és veritat que no hi estava l'alarma instal·lada, però és perquè no estava en funcionament.

I l'altre punt, doncs, que li he destacat o que li destacaria seria, doncs, una carta que vam rebre de l'associació de pares d'alumnes de l'escola d'Ordino del 4 de desembre del 2003 en la qual també es feia menció d'unes baranes que consideraven insegures, unes d'elles eren les baranes que hi havia al *hall* de l'escola, les quals consideràvem que eren una mica baixes i que podien ser perilloses en el sentit de què algun alumne, doncs, pogués caure a través d'aquesta barana; i l'altra era referent, doncs, al fet de què les baranes que hi havia al pati també podrien ser perilloses. Bé, vam fer una visita al centre per veure aquestes mancances i vam detectar que les baranes que hi havia en el pati de maternal eren arrodonides i, per tant doncs, no hi havia cap tipus d'angle que pogués ser perillós pels alumnes.

I, referent al que era la barana del *hall*, doncs, vam veure que estava situada a un metre trenta d'alçada respecte al sòl el qual era molt superior al metre deu que les normes de seguretat ens marquen.

El que sí que es va fer va ser, doncs, es treure un banc que hi havia just al costat de la barana perquè no es pogués enfil·lar un nen i pogués caure.

Bé, una mica són aquests els punts que destacaria, però si hi hagués algun altre punt que m'he descuidat, i que volguessin comentar, doncs, a la repregunta els contestaria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Olga Areny teniu la paraula per replicar.

La Sra. Olga Areny:

Gràcies.

És veritat que alguns dels temes que jo portava, doncs, ja n'hem parlat.

El tema dels cantells continuen sent massa vius pel que fa a l'edat dels infants que hi ha a l'escola perquè el peu de la rampa de baix de tot, que normalment els infants baixen corrents, el mur que dóna allà és un cantell viu que dóna a la rampa directe. A dalt al *hall* també n'hi ha un altre. Sí que és veritat que s'hi ha posat goma... continua sent molt viu.

El tema de l'operari a ple temps, se'm va notificar un problema que les portes dels lavabos queden bloquejades per dins, són molt difícils d'obrir i, abans, els responsables del col·legi -directors- no tenien dobles de claus. No tenen cap clau ni de pas ni dobles de claus. No poden obrir, han de cridar el conserge, i van haver-hi nens que van estar més d'una hora tancats al lavabo per no poder obrir des de dins.

Hi ha altres petits problemes de funcionament com podrien ser, per exemple, les portes que falten als lavabos de les escoles dels petits -hi ha dos escoles comunicades amb els lavabos al mig, no hi ha portes- això fa que el soroll i les olors, doncs, són desagradables per les classes.

A veure, com a problemes potser una mica menys importants: la porta gran del pati està tot el dia oberta, no es pot tancar perquè queda bloquejada -és a dir, si la tanquen queda bloquejada i si no hi ha el conserge no es pot obrir-... és un altre tema de claus. L'entrada principal del col·legi a l'hivern està sempre gelada i després plena de fang; no hi ha una manera d'entrar al col·legi correctament.

I, quant als problemes de seguretat -a part dels cantells que li he dit-, doncs...

El Sr. síndic general:

Si us plau!

La Sra. Olga Areny:

... la barana del *hall* sí que és veritat que és alta però s'hi ha instal·lat un passamà a mitja alçada. L'altre dia ja es van trobar nens enfilant-se al passamà, malgrat sigui alta, sí que hi ha la possibilitat de què s'hi puguin enfil·lar o fer-la servir de palanca i saltar. Això és un perill a tenir en consideració.

I, la barana de les rampes té massa separació al tros de dalt. Els nens hi tiren les carteres des de dalt de la rampa. Hi ha uns set metres d'alçada, em sembla, des de baix i, ja és un perill que tirin la cartera i que caigui a sobre del cap d'algun nen, però és que amb la separació que hi ha també hi podria caure algun nen.

Aquests són els problemes que veiem quant a seguretat que són importants d'arreglar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per duplicar.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, referent a les claus, és veritat que hem detectat que en algunes portes, doncs, el que és el pany, doncs, semblaria ser que hi haguessin defectes en el funcionament del mateix. El que sí és que s'ha fet una prova i tots els panys que, d'alguna manera, eren defectuosos, s'ha procedit a canviar-los.

Referent, justament, al que són les claus -còpia de les claus- totes les directores dels diferents sistemes educatius tenen una clau, una clau, doncs, la qual és una clau mestra. I, després també s'ha procedit a l'empresa constructora a demanar-li còpies de les altres claus perquè, doncs, les puguem facilitar a la resta del personal docent. El motiu és que, justament, en el moment de fer les còpies malauradament ens hem trobat amb la desagradable sorpresa que no hi ha cap tipus d'empresa aquí a Andorra que pugui fer còpia d'aquestes claus mestres i, per tant, hem hagut de procedir amb una empresa de fora, en aquest cas, una empresa constructora.

Bé, la qüestió és que es va fer la demanda el mes de gener... perdó al desembre del 2003, i aquestes còpies ens han arribat el 12 de març d'enguany.

Bé, tota aquesta dilatació en el temps, doncs, tampoc vull entrar a valorar amb la passivitat de l'empresa constructora que ens ho havia de facilitar, però sí degut segurament a la complexitat de trobar-ho... de trobar, doncs, una empresa que pogués fer aquestes còpies.

Ara, justament s'estan classificant perquè són setanta tipus de claus diferents i, doncs, s'estan classificant, i el compromís de cara a la setmana vinent és que ja es puguin entregar aquestes claus, doncs, als diferents sistemes educatius i que, per tant, doncs, el personal docent pugui tenir còpies d'aquestes claus, i en cas, doncs, d'algun tipus d'incident, puguin fer-ne ús.

Referent a les altres incidències que em comenteu, bé, justament demà tenim una reunió que ja està concertada des de la setmana passada amb l'associació de pares, i vull entendre que molts d'aquests punts, doncs, sortiran en aquesta reunió i es tractaran, i sí que té el ministeri el compromís de qualsevol incidència que es pugui detectar, doncs, fer tot el possible per millorar-ho per tal d'assegurar la seguretat dels alumnes del centre.

Si vol li puc fer un seguiment d'aquesta reunió, de com es procedirà a solventar aquestes incidències, i em resto a la seva disposició per fer un seguiment de totes aquestes incidències i informar-la en qualsevol moment de tot aquest tema.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sra. Olga Areny teniu la paraula.

La Sra. Olga Areny:

Gràcies.

La meva repregunta aniria, doncs, en el sentit de la primera pregunta.

Pel que entenc, hi ha compromís per part del Govern d'arreglar tots aquests temes, ens en felicitem, però la seguretat dels infants és important.

Només això.

El Sr. síndic general:

Vol contestar Sr. ministre? No?

Cap més repregunta?

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Semblaria ser que en algunes de les demandes de les obres, -aquestes que s'han comentat-, es va contestar per part del Govern que no hi havia partida pressupostària per tirar-ho endavant -no es va dir

així, era molt més col·loquial-, que no hi havia diners.

Està al corrent el Sr. ministre d'aquest... hi ha, o no hi ha partida pressupostària? Perquè em sembla que no són grans treballs els que s'han de fer.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Educació teniu la paraula per contestar.

El Sr. Xavier Montané:

Bé, a mi no em consta que la resposta anés en aquest sentit. El que potser s'haurà respost en un cas, doncs, en què la interpretació, o veiem que, potser, una incidència i no és tal, i al nostre entendre no s'ha de fer, doncs, cap tipus de reforma ni qualsevol tipus de modificació.

Però, evidentment, si mai és el cas -no sé si us referiu en alguna cosa en concret- però, en cap moment s'ha fet al·lusió a la manca de pressupost. Entenc que el que ha de primar és la seguretat dels infants. I, si aquest fos el cas, doncs, mirariem qualsevol altra partida pressupostària per fer-ne front i, *inclús*, arribar a l'extrem, si fa falta arribar a aquesta Cambra i presentar un crèdit extraordinari, però espero no arribar a aquest extrem, i a més a més, si vostè m'està dient que són petites reformes, doncs, no crec que haguem d'arribar a aquest extrem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Bé, doncs, passariem a la següent.

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 de febrer del 2004, relativa a la manca de tramitació de la Llei de regulació de la incapacitat i el sistema tutelar.

Aquesta fou registrada amb el número 79-A i publicada en el Butlletí número 5/2004 del 10 de febrer.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, abans de llegir la pregunta, voldria recordar el que acaba de dir el Sr. síndic i és que la pregunta es va presentar el dia 4 de febrer.

Feia aquesta remarca per contextualitzar no tant la pregunta sinó la resposta que, segurament, rebré.

La pregunta diu així: en data 17 d'octubre de 2002 el Consell General va aprovar, per unanimitat, la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, que fou publicada al BOPA núm. 88 de l'any 14, de data 20 de novembre de 2002.

La disposició final segona d'aquesta Llei estableix que -i cito- "en el termini d'un any el Govern ha de sotmetre al Consell General un projecte de llei que reguli amb caràcter general la incapacitat i el sistema tutelar".

Ha transcorregut ja més d'un any des de l'entrada en vigor de la Llei sense que, a hores d'ara, el Govern hagi presentat a tràmit parlamentari el projecte de llei esmentat, incomplint, un cop més, els acords adoptats pel Consell General.

Ateses aquestes consideracions la pregunta és la següent: pensa el Govern acatar la legalitat i, en conseqüència, de conformitat amb el que estableix la disposició final segona de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, sotmetre al Consell General un projecte de llei que reguli amb caràcter general la incapacitat i el sistema tutelar?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Salut i Benestar.

Teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, respecte a la pregunta, doncs, aquesta Llei em sembla que està entrada a tràmit parlamentari, és la Llei qualificada d'incapacitació i organismes tutelars.

En tot cas, aquesta demora que el Sr. López diu, és a dir, recordo que l'any vencia al novembre del 2003. Aquesta Llei ens ha estat assessorada pel professor Lluís Puig i Ferriol, i a mi no em va presentar fins al gener del 2004 els últims treballs tècnics que s'han estat treballant durant tot el 2003.

Evidentment hi ha hagut un retràs, doncs, diguem d'uns tres mesos i escaig i, evidentment, també hi havia unes vacances parlamentàries i, per tant, doncs, hem entrat durant aquest nou període de sessions aquesta Llei. I, evidentment, doncs, disculpi Sr. Esteve López el retràs de tres mesos i mig en un

desplegament d'una Llei, però, evidentment, doncs, sempre he volgut que aquesta Llei fos consensuada i que, per tant, si els treballs tècnics l'han fet endarrerir, doncs, per a mi ha estat una prioritat el fet de què tot això estigués acabat i consensuat abans d'entrar-la a tràmit parlamentari.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López té la paraula per replicar.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sra. ministra! En primer lloc manifestar la nostra satisfacció, la meua personal i la de tot el grup parlamentari perquè amb aquesta pregunta entrada el dia 4 de febrer hem aconseguit la finalitat que buscàvem, que no és altra de què aquesta Llei realment es presentés.

Veig que vostès riuen... vostès diran que potser és coincidència... pot ser sí, potser no, això no ho sabem. Els fets objectius són els que són, i els fets són que vostès, un cop més, han incomplert el que diu la Llei.

No és la primera vegada ni la segona. I només per citar uns exemples que recordarem aquí un moment en què vostès reconeixien que els treballadors del forn incinerador superaven àmpliament el nombre d'hores extraordinàries permeses, i recordarem com fa uns dies el Govern presentava, i la majoria que us dóna suport aprovava, un pressupost desquadrat.

Miri, jo... Sr. cap de Govern i Srs. ministres, jo us demanaria que el Govern fos més respectuós amb les lleis que aprova el Consell General. Us ho demanaria per dos raons: la primera, per una raó diríem que legal o constitucional. Hi ha un article de la Constitució, -el 72-, que obliga al Govern a complir la Llei. Per tant, només per aquest motiu us demanaria que la complís, que féssiu un esforç; i, un altre motiu que és més d'ordre ètic o d'ordre moral, si vostè vol, el motiu és que el Govern no únicament ha de complir les lleis, les ha de complir i les ha de fer complir.

Jo em pregunto: un Govern que incompleix la Llei, amb quina força moral pot exigir als ciutadans que la compleixin?

Per això, una vegada més, us demanem que en endavant, en el futur, procureu, si us plau, doncs complir el que diuen les lleis aprovades pel Consell General.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica.

Sí, Sra. ministra de Salut i Benestar teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

A veure, Sr. Esteve López! El fet de què vostè digués el 4 de febrer, en unes declaracions que va fer reclamant aquesta llei, evidentment, doncs, el que sí que li puc dir és que des de què vostè va reclamar aquesta llei, que ha passat un mes i mig, evidentment aquesta llei en un mes i mig no s'ha fet. És a dir, que el Govern ja hi estava treballant.

I, també, doncs, si vencia al novembre del 2003, aquest any, també me l'hagués pogut començar a reclamar a partir de l'1 de desembre del 2003. Res més.

I per tant, no barregem les coses. Evidentment hi ha una demora però tampoc traiem les coses de context perquè evidentment la nostra intenció, no pas la meua ni la del Govern, doncs, és fer incomplir les lleis sinó que almenys el que presentem sigui, doncs, al nostre parer, el més consensuat possible. I, per tant, amb cap intenció, mai, doncs, de no complir el que el Consell General ens encarrega.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, com saben vostès, la Llei de protecció dels drets de les persones amb discapacitat és una llei que és molt reglamentista i, no recordo exactament, però com a mínim hi ha vint remissions expresses de la llei a reglaments, i també tenim una altra disposició final que obliga al Govern a tenir els reglaments, tots els reglaments a què fa referència la llei, elaborats en el termini de dos anys.

Fins ara, pel que jo sé, només el Govern ha aprovat un Reglament que és el del Consell Nacional de Discapacitats (el CONADIS), i la pregunta que jo vull fer és si el Govern pot dir-nos, si està en disposició de complir el que diu aquesta disposició final de la Llei. És a dir, si quan arribem al mes de novembre, disposarem de tot el desplegament reglamentari i, per tant, la Llei serà de plena aplicació o si hurem d'esperar uns mesos o uns anys

en funció dels informes tècnics que us estiguin elaborant?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Salut teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Sí, Sr. López, tindrem els reglaments aprovats abans del novembre del 2004 -no són vint reglaments, evidentment, molta de la reglamentació que es deriva de la Llei dels drets de les garanties amb les persones amb discapacitats es poden englobar en un sol reglament, com són per exemple tots els aspectes laborals, per tant, no seran vint reglaments- i, en tot cas, doncs, si no he complert com a ministra de Benestar conjuntament amb el Govern en aquest punt, doncs, en tot cas a partir del dia 1 de desembre del 2004, doncs, m'ho reclamarà.

En tot cas, encara estic en els terminis com diu la Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha cap altra repregunta passàrem a la següent.

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Patrick García Ricart, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 8 de març del 2004, relativa a la Llei de drets sindicals.

Fou registrada amb el número 177-A i publicada en el Butlletí número 10/2004 del 9 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Patrick García.

Teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Atenent les declaracions realitzades als mitjans de comunicació el 04/03/04 es pregunta: per què el Govern no presenta en aquest període de sessions la Llei de drets sindicals tal i com ho ha promès en reiterades vegades?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no sé si ho hem promès en reiterades vegades, ara no ho tinc present això d'haver-ho promès. En tot cas, no era una de les prioritats. Em sembla que això és el que vaig dir a l'entrevista a la televisió: que no era una de les prioritats més urgents. N'hi havia d'altres, però és també una llei necessària.

I, tot el que ha dit sobre lleis, i vaig dient quan he de parlar de lleis que s'han d'acabar de fer i que s'han de presentar... a veure, ens queden dos períodes de sessions més encara -no aquest període de sessions sinó dos més encara, aquest i un altre- més un mes del període de sessions de l'any 2005, si arriba la legislatura llavors. Per tant, són dos períodes de sessions i mig, per dir-ho així.

Durant aquest temps, ara no li puc dir, quantes lleis podrem acabar de confegir degudament i poder presentar, i una mica enllaçant amb el que dèiem abans: les lleis de vegades es tarda més en fer-les, es tarda més en presentar-les, però val més acabar-les bé que no acabar-les potser de pressa i corrents -que, de vegades ens ha passat també en totes les legislatures que portem- i que llavors s'han de reformar. Això en tots els governs i en tots els parlaments els hi passa, que es presenten lleis, que al cap d'un temps, o poc temps, o molt temps, o una mica de temps es constata que es poden millorar, i s'ha de córrer a fer reformes legals. Això ens ha passat aquí, en aquesta Cambra, en el meu govern i en diferents governs meus. Preferiblement m'agradaria que es pogués acabar al màxim possible del nostre compromís electoral que és el que ens hem compromès a fer, dins d'aquests dos períodes de sessions més un mes pràcticament suplementari del mes de març del 2005.

No li puc dir res més que això. El que haurà estat presentat, i el que haurà estat aprovat serà el que comprovarà el grau de compliment del nostre compromís.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Patrick García teniu la paraula per replicar.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Està molt bé Sr. cap de Govern, però vostè a les declaracions que va fer va citar, si no m'equivoco, textualment, que un sector conservador del Partit Lliberal no volia que aparegués la Llei de drets sindicals.

Llavors, li vull recordar que tots els programes electorals d'aquesta Cambra han promès un desenvolupament del títol II de la Constitució, i l'article 31 garanteix aquests drets, i no penso pas que sigui una llei gaire complicada a realitzar. Només faltaria que els partits polítics fossin partits polítics; les associacions, associacions; i els sindicats, sindicats.

Penso que només és una manca de voluntat i és l'únic que volia dir. I, a mi em satisfà que vostè digui que abans de què acabi la legislatura ens presentarà aquesta Llei.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. cap de Govern:

Constato que m'explico molt malament o realment no m'entén el Sr. García perquè el que és segur és que jo no he dit mai que hi hagués un grup conservador enlloc del nostre partit que em freni a res. Això vostè no ho pot haver sentit, perquè si deia això m'agradaria que m'ho portés aquí clar. No hem pas de posar aquí les declaracions de ningú de nosaltres ni a la ràdio, ni a la televisió, ni als diaris.

Per tant, no ho he dit. No ho he dit ni ho diré.

I, tampoc he dit que la presentarem aquesta -com vostè acaba de dir ara-, això no ho he dit. D'aquí al final de la legislatura espero poder comprovar quantes n'hem presentat dins del nostre compromís. Segurament no totes. Quan hi arribarem ho sabrem, Sr. Patrick García. Abans no li puc dir. Ni li puc dir ara que la presentarem al novembre, ni al desembre, o que no la presentarem... això no li dic. No entengui que ho he dit perquè no ho he dit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna pregunta?

Sí, Sr. Patrick García.

El Sr. Patrick García:

Una rèplica.

El Sr. síndic general:

No, no, si us plau... no.

(Se senten veus)

No hi ha rèplica. Hauríeu de passar a la repregunta perquè l'ordre de les preguntes és el següent: hi ha l'exposició de la pregunta, la contesta del Govern, la rèplica, la dúplica i, ara, repreguntes. Sr. García, si us plau.

El Sr. Patrick García:

Una repregunta, llavors.

Sr. Forné, abans ha dit vostè que ho provaria d'entrar. Jo, espero que l'entri perquè és una eina necessària pel país, i demostrarem d'una vegada per totes que som un Estat modern i a mi m'agradaria que vostès, des del vostre Govern, demostréssiu als ciutadans d'Andorra que sou i teniu ganes de ser un Estat modern.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern si voleu contestar?

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

L'única manera de demostrar-ho... haurem de pensar a fer aquesta única manera de demostrar que és un Estat modern, com l'única manera que sembla ser o es podria entendre com a desenvolupament del títol II -com si no haguéssim desenvolupat res del títol II amb el temps que fa que som aquí-, hem desenvolupat bastant... o és que hi ha lleis que són més del títol II que altres... n'hi ha unes quantes.

Estem d'acord en què potser coincidim més amb això vostè i jo, que amb altres persones d'aquests Sala... potser sí i és molt lícit que sigui així, però, a veure, el calendari el marquen els que tenen la majoria, l'han marcat en un programa. Intentarem complir el programa al cent per cent si podem. Vostè sap que no serà possible, i jo també sé que no serà possible complir el cent per cent. Hi ha lleis més fàcils de fer -que són tècnicament més fàcils de fer- però tècnicament difícils de discutir... no diré res més que això.

Per tant, em sembla que no és així com demostrem que volem un Estat modern. Ja fa temps que ho estem demostrant... crec jo.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passaríem, doncs, a la pregunta número 5.

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Patrick García Ricart, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 8 de març del 2004, relativa a la problemàtica del subministrament de l'aigua potable.

Fou registrada amb el número 178-A i publicada en el Butlletí número 10/2004 del 9 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Patrick García.

Teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Vist els problemes sanitaris i altres que han causat aquests dos últims anys amb els subministres d'aigua potable i vista la poca previsió amb un creixement urbanístic insostenible, es pregunta: què es pensa fer des del Govern per solventar aquesta problemàtica de l'aigua potable per garantir el subministre per les generacions futures?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, per contestar, el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

En el seu enunciat vostè parla d'un creixement insostenible -és una definició que diu vostè. Vostè creu que el creixement actual és insostenible. No ho discutirem ara aquí perquè ens hi podríem passar dies i hores. És un debat que, segurament, en la pròxima campanya electoral tots els partits el tindran com un dels punts principals que fins ara no l'ha tingut gaire ningú.

En tot cas, tangencialment tothom ha parlat del tema però no crec que es pugui dir que hi ha un creixement insostenible, almenys pel que fa a l'aigua. Però, pel que fa a l'aigua, Sr. Patrick García, li vull recordar que vostè sap perfectament que la competència sobre l'aigua, sobre el proveïment de l'aigua, és dels comuns -és de l'autoritat comunal de cada parròquia- per a les xarxes públiques, i dels privats per les privades però sota supervisió comunal.

Nosaltres, el Ministeri de Salut, té la responsabilitat de supervisar el control que fan els mateixos comuns, i això és el que s'ha fet, i gràcies a aquest control que s'ha fet en els últims anys, sí que hi va haver problemes però no vol dir que els problemes s'hagin creat pel creixement dels dos últims anys sinó perquè ja venia de temps, i de manca de previsió no necessàriament del Govern: potser d'algun comú, potser del mateix Consell General en el seu moment, i potser del Govern quan va ser creat el Govern -el primer Govern d'aquest país.

Per tant, a veure, em fa l'efecte que... pel que fa a l'aigua? Sí que li puc dir que la preocupació la compartim, però no és la preocupació de creixement més gran del país, no és aquesta la més preocupant per dir-ho així.

Tenim pensat, i estem treballant amb tècnics que ens estan preparant informes per preveure l'aprofitament de l'aigua, perquè precisament al posar en marxa els col·lectors i les estacions depuradores constatem allò que ja teníem, i allò que tots podem més o menys saber, que és que fem unes depuradores magnífiques d'última generació per depurar aigua neta, una gran part d'aigua neta que en molts casos no és la pluvial -estic parlant de dies com ara que fa secada, com avui mateix- sinó aigües que surten de fonts que s'integren dins de les xarxes de clavegueres des de fa anys, a tot arreu. Tothom sap, de qualsevol parròquia, que hi ha fonts que van a parar a la claveguera i que, per tant, arribarà a netejar-se aigua que podria ser beguda. Això és una llarga feina dels comuns per aprofitar tota aquesta aigua si mai fes falta, però com a mínim per treure-la dels col·lectors perquè no l'haguem de netejar gastant més del que hem de gastar amb les depuradores.

Aquest és un tema.

Un altre tema és: aprofitament més òptim de les aigües?... és clar!

Xarxes paral·leles a les urbanitzacions noves, per exemple, per regar l'herba de moltes urbanitzacions. Als xalets avui en dia es fan cisternes per aprofitar l'aigua pluvial a cada xalet, i que es pugui regar tot l'any amb l'aigua de la pluja. Això no hi ha cap reglament que ho digui. Els reglaments que es poden derivar encara, cada vegada més, de la Llei d'ordenament del territori, i de construcció podran contemplar això, i ho estem estudiant.

Aquests, entre altres punts, coses tan simples com, per exemple, les cisternes de dos botons a totes les cases, els sanitaris... això s'ha de fer, i s'ha de fer i s'està fent en altres llocs sense la urgència que hi ha a altres llocs, perquè l'aigua no es perd. L'aigua si no l'aprofitem més, segueix el seu curs natural, i altres, l'aprofiten més avall. Però, en tot cas, és bo que

l'aprofitem al màxim aquí i, en tot cas, que no la malmetem quan és potable.

Això és el que de moment penso que cal fer. Ara, hi ha una responsabilitat evident, comunal, i he de dir que gràcies al treball del Ministeri de Salut i Benestar dels últims anys, avui dia, en els últims anys, s'ha millorat moltíssim el risc que hi havia de problemes amb l'aigua que, per altra part no n'hi ha hagut en els dos últims anys, n'hi ha hagut sempre. Hi ha hagut problemes d'aigua contaminada fa deu anys, fa quinze anys, fa trenta anys i fa tres anys. Hi ha hagut moltes vegades diferents, en punts molt puntuals, això sí, ha passat a Andorra i a tot el món. Però, és clar, la missió del Govern és presentar lleis al Consell General que puguin evitar això, i dels comuns d'aplicar aquestes lleis. Ens hi emplearem, i li agraeixo la voluntat de vostè d'incitar-nos a fer-ho, Sr. Patrick García.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Patrick García teniu la paraula per replicar.

El Sr. Patrick García:

Sí, gràcies.

Ja sabia que em contestaria que era competència dels comuns, com ho diu l'article 80 en el seu article g) "Recursos naturals", en la pàgina 50 de la Constitució.

Però, bé, hi ha un article que és més important encara que és el 31 de la Constitució, i el llegiré per recordar-los-hi: *"És funció de l'Estat vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els recursos naturals, amb la finalitat de garantir a tothom una qualitat de vida digna i de restablir i mantenir per a les generacions futures un equilibri ecològic racional en l'atmosfera, l'aigua i al terra i de defensar la flora i la fauna autòctones"*.

Vostè em diu que el creixement no és insostenible. Tots els que estem en aquesta Sala patim les cues cada dia del creixement insostenible, i si fem la llista, com vostè ho ha dit, en tenim per dos hores.

Vostè sap quants metres quadrats s'estan construint, Sr. Forné? Vostè sap quin consum diari fa falta per garantir l'aigua a tota aquesta gent? Vostè sap quants metres cúbics d'aigua potable ens fan falta, que tenim de restituir després i que embrutem com vostè ha dit, tot i que vostès hagin fet un Pla de residus, un Pla de clavegueres, etc, etc? No he vist cap Pla d'aigua, i a mi m'agradaria veure un Pla d'aigua, i penso que als nostres ciutadans també. Sobretot pensem en les generacions futures.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. cap de Govern:

Sí.

Bé, jo certament no sé el que vostè ha demanat. Vostè, com a arquitecte, segurament ho sap més que jo de qualsevol projecte que hagi fet, i déu saber si té proveïment d'aigua i si el té assegurat.

Jo diria que en els projectes nous que es fan, jo trobaria lògic que els comuns abans d'autoritzar-los... -els comuns, repeteixo- diguéssim, si hi haurà aigua per a aquell projecte. Perquè no és que n'hi hagi a la parròquia, és que n'hi hagi en aquell punt, i això ha passat de vegades, i hi ha hagut comuns que han aprovat grans urbanitzacions en determinats llocs en els quals hi havia dificultats d'aigua i, després, el mateix comú ha hagut de córrer a fer arribar les xarxes públiques.

Això, em fa l'efecte que en la Llei d'ordenament -si no vaig errat- doncs, està més reglamentat perquè això no passi, però estaria bé que no ens passés això d'ara, com vostè diu o suggereix.

Molts metres en construcció... evidentment que sí. Tothom n'ha fet de metres de construcció. I quants són?... no li sé dir quants. Hi ha una estadística que es publica cada any i que podem, si no l'ha rebut -em sembla que no l'ha rebut-, li farem arribar de nou.

Però, en tot cas, a veure el creixement que vostè ha citat aquí... les cues... és clar que sí. Nosaltres tenim un projecte que alguns han qualificat, en aquesta Sala, de faraònic, que és el transport segregat. Podem discutir-ne quan toqui... avui no toca, em sembla a mi... bé, no és que hagi de dir que avui no toca perquè toca tot en aquesta Sala. Aquí es pot discutir el que es vulgui, si el Sr. síndic ens ho permet amb rèplica i amb dúplica, però, limitant-nos a l'aigua. Sí, és competència dels comuns. Certament els governs amb les propostes de llei poden fer que els comuns tinguin una part reglamentada de les coses que els hi faciliti... *inclús* imposar-ho i... vull dir que són coses que es poden fer entre tots. Però, en el tema de l'aigua no crec que sigui allà on hi ha més dificultats per complir el mandat constitucional de l'article 31. No és aquest el tema del qual ens hem de preocupar més ara mateix. Tenim temps de sobres per fer-ho bé. Però, és clar que és evident que ens hem de moure.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passarem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Bé, si no hi ha repreguntes passarem...

Sí, Sr. Naudi voleu formular una repregunta?

El Sr. Cándid Naudi:

Sr. cap de Govern, a veure si ho he sentit bé, vostè ha confirmat que la problemàtica del subministrament de l'aigua potable és competència dels comuns.

A mi m'agradaria que em contestés el fet següent: si jo recordo bé, Sr. cap de Govern, la Llei d'ordenament del territori preveu entre altres coses que els comuns han de fer plans d'ordenament i urbanisme de les seves respectives parròquies, i si no recordo malament també, Sr. cap de Govern, preveu que a l'efectuar aquests plans d'ordenament i urbanisme de les respectives parròquies un dels elements, entre molts d'altres, que hem de tenir en compte, és la problemàtica del subministrament de l'aigua potable, l'aprofitament, de la mateixa, el cabdal de la mateixa, saber si n'hi ha prou per donar permisos per a noves construccions, etc.

Només li demanaria si em pogués confirmar això, Sr. cap de Govern.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Sí, Sr. síndic.

Certament la Llei d'ordenament del territori i urbanisme és tant ambiciosa com això i més en altres punts fins i tot.

És a dir, preveu tota una sèrie de paràmetres per fer els plans d'urbanisme. Ara que s'estan rebent les al·legacions i en alguns casos ja estan rebudes i que s'han de portar als comuns i les estan estudiant han de tenir en compte això que ha dit el Sr. Naudi i altres coses que conté aquesta Llei. I, per tant, en el futur ja hi ha un marc legal, el que potser podrem completar -com sabem aquí que encara no ho hem fet perquè hi ha temps de fer-ho dins del marge del que tenim avui en dia- és el que he comentat abans: es pot millorar l'estalvi de l'aigua. No hi ha la necessitat d'anar a buscar més, és segur, però en alguns punts segur que algun comú potser es trobarà que haurà de dir que determinada urbanització, que determinat lloc ha d'esperar per tenir un permís el

dia que pugui proveir d'aigua a totes les vivendes que estan allà en una zona de necessitat i d'ocupació òptima.

Per tant, certament, la Llei ja ho preveu -cosa que fins ara no es feia- i, per tant, els comuns tenen una competència claríssima en aquest tema més que la pròpia Constitució... és a dir, molt més delimitada que el que deia la pròpia Constitució.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Patrick García teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Al final, fins i tot el president del Grup Parlamentari Liberal m'acabarà donant la raó com que he parlat de la Llei d'ordenament del territori.

També recordarem que els plans d'urbanisme que faran els comuns hauran d'estar aprovats posteriorment per l'Estat. És a dir, que la responsabilitat última sempre és de l'Estat.

Llavors, torno a reformular la repregunta: l'Estat preveu algun pla per l'aigua potable, malgrat el que digui el Sr. Cándid Naudi?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

No és "malgrat el que digui el Sr. Naudi", és malgrat el que digui la Llei i, per tant, no malgrat el que digui la Llei sinó que és pel fet que ho digui la Llei que els comuns han de fer un pla d'aigües i si qualsevol tema que arribi al Pla d'urbanisme del Govern, als seus tècnics i a la gent que hi treballa, si consideren que el comú o els comuns no han fet bé la seva feina, l'obligació del Govern és fer-ho rectificar -em sembla que és així.

I, si el Sr. Naudi ens ha fet aquesta pregunta, evidentment vostè sap molt bé per què. Perquè ell és el ministre que va fer el necessari perquè es fes aquesta Llei i es portés a aprovació d'aquesta casa, al desembre del 2000, i en sap bastant més que jo... li asseguro! I potser més que vostè, tímidament no gosaria dir-ho, -però més que jo li asseguro que sí. Ara, per això m'ha demanat el que m'ha demanat el

Sr. Naudi, i no és que li doni la raó a vostè, em dona la raó a mi... em sembla, eh? el Sr. Naudi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Si us plau, sense que fem un debat... una repregunta, Sr. Naudi?

El Sr. Càndid Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És per al·lusions al Sr. García.

A veure, jo a vostè no m'hi he dirigit, ni li he preguntat res i evidentment discrepo de què li hagi donat raó.

Comparteixo les paraules del Sr. cap de Govern en el sentit de què, jo, el que sí que he fet és fer una pregunta al Govern, i el Govern me l'ha contestat i me l'ha contestat en el sentit que jo esperava, és en el sentit de què és un tema que ja està previst, és un tema que quan es facin els plans d'ordenament i urbanisme de les respectives parròquies s'haurà de tenir en compte i, per tant, com a potestat del comú, a mi em consta que els comuns ho tindran molt present i que el subministre de l'aigua no solament serà cuidat sinó que es donarà allà on es pugui donar i allà on no es pugui donar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Si no hi ha cap repregunta, doncs, passarem a la següent.

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de març del 2004, relativa al funcionament del servei públic de Correus a Andorra.

Fou registrada amb el número 182-A, i publicada en el Butlletí número 10/2004 del 9 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Efectivament la motivació de la pregunta rau en les nombroses queixes que hem rebut el grup

parlamentari, però que de ben segur han rebut altres consellers generals d'altres grups parlamentaris, i no dubto que també el Govern. Cada dia són més els empresaris, els usuaris particulars i els professionals d'aquest país que constaten que el servei públic de correus interior, -no estic parlant del servei públic de correus cap a fora i de fora cap aquí-, que s'està exercint aquest servei públic de correus interior, pràcticament en règim de monopoli, doncs, no es presten les condicions adequades que els usuaris estarien en dret d'esperar.

Sabem que l'any 1994, per tant ja fa molts anys, el Govern va mantenir diverses converses amb els estats veïns. Repassant el dossier, he trobat que en l'anterior legislatura, l'any 2000, havia ja fet una pregunta al Govern en relació a la qüestió del funcionament del correu interior.

No tenim constància aquí a Casa de la Vall -almenys el nostre grup parlamentari- que del 2000 fins ara hi hagin hagut actuacions del Govern en relació a aquesta matèria, i per tant el que preguntem és si el Govern té algun projecte, algun plantejament, si ha fet alguna cosa o si ho pensa fer per millorar el servei públic de correus a dins d'Andorra?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument, primer faré un petit... una nomenclatura de les quantitats que estem parlant que originen en part aquestes disfuncions seguides amb correus. Avui a Andorra amb 72.000 habitants i 10.000 empreses, comerços i serveis, es distribueixen 10 milions de documents, d'unitats -per dir-ho així-: 3.500.000 interns dins d'Andorra en tot l'any, 4.300.000 importats per *Correos Espanyol*, i 2.800.000 importats per la *Poste*. El volum de correu en dies laborables a Andorra és de 43.000 plects diaris.

A veure, això és la realitat no és cap excusa de res. El funcionament és -com vostè ha dit molt bé- un bimonopoli -si podem dir-ho-, i per tant és un servei públic que s'ha de complir.

S'ha parlat, certament, jo era conseller de l'oposició l'any 94, i en el Govern de llavors ens van presentar les negociacions que tenia en marxa. No crec que ningú en aquell moment insistís en la línia que es portava, però no s'ha portat cap més línia des de llavors, és veritat. I nosaltres no hem plantejat cap línia de negociació com aquella que tractava

d'assumir els correus andorrans pagant una... en fi, era una proposta que es va fer per part de *Correos* i la *Poste*. Les circumstàncies han canviat, i em sembla que ho vam comentar arrel de la seva pregunta aquí, l'any que vostè ara ha repassat.

S'ha parlat, a veure, el que hem fet ja... -això sí, si em permet començaré pel final- el que hem fet. A part que cada vegada que hi ha queixes evidentment adreçar-nos als directors corresponents i intentar que es millori el servei, i li he de dir que cada vegada trobem, -darrerament, encara més-, més bona receptivitat per part de tots els directors, l'un i l'altre, i per tant, de vegades les queixes poden... les queixes tenen justificació sempre, perquè és veritat que el servei podria ser molt millor.

Però és clar, és un servei, sobretot l'interior, és un servei gratuït, i hi ha una tendència, a vegades a tot arreu, fins i tot quan no és gratuït, a abusar-ne des del punt de vista publicitari. I això crea dificultats al servei ordinari de les coses fonamentals, com ara mateix la recepció dels ciutadans espanyols de les coses tant fonamentals com una butlleta de vot per les seves eleccions, que això és molt més important que qualsevol mena de producte.

El que sí que hem fet és la creació del codi postal. Estem negociant el codi postal andorrà. Això agilitarà moltíssim el tràmit interior de recepció de fora d'importació de plects i de la seva exportació, i també el tràmit intern. Perquè em sembla que ja se'n va parlar, i no sé si en vam informar degudament o no, però se n'estava parlant ara, però sí que hi haurà una classificació de país.

Això és important perquè se situa dins de tot l'univers postal a Andorra amb un número, que ara ja som una particularitat estranya, això que no hi hagi codi postal molta gent no ho entén. I també hi haurà una classificació parròquia per parròquia. Cada parròquia tindrà un número, a partir del número 1 per la parròquia de Canillo i anar baixant segons l'ordre protocol·lari vigent. I això facilitarà la feina dels funcionaris de correus espanyols i francesos. I ells són els principals col·laboradors del treball que està fent el ministeri sobre aquest punt. I això ho farem tant aviat com puguem.

L'altra possibilitat que estudiàvem també és continuar com ara introduint el servei de correu intern preferent. Però és clar un correu de servei intern preferent per temes que no siguin de publicitat, s'hauria de fer contra pagament d'un preu. I en això no hem avançat res -sobre aquest punt- encara, sinó en negociacions.

Al moment que tinguem una proposta a fer o alguna cosa a estudiar, m'agradaria, i demanaré al ministre que faci com es va fer l'any 94, per part del cap de

Govern de llavors i el ministre corresponent, de demanar-ho d'estudiar a la comissió legislativa corresponent, que em sembla que va ser la d'Interior en aquell moment i, per tant, faríem el mateix. Una vegada tinguem un esquema del que es podria fer, compartir-ho amb tota la Cambra a través de la comissió corresponent o les que siguin, per mirar si tirem endavant en aquest sentit per millorar el servei, que és la preocupació que vostè molt encertadament manifesta i que nosaltres compartim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

A veure, part de la rèplica queda ja en suspens pel que acaba de dir al final el cap de Govern. Si això es porta a discussió d'aquesta Cambra, com efectivament l'any 94 el cap de Govern va fer primer una comunicació a la Junta de Presidents i després va enviar el dossier, i la Junta de Presidents el va trametre a una comissió, potser no cal que repliqui ara aquí.

Però, probablement, la solució que nosaltres veuríem més raonable seria introduir, -perquè les mateixes persones que es queixen em sembla que ja ara ho suggereixen-, introduir un preu raonable pel correu interior, però per tot. Perquè si fem el tema del correu preferent, estarem amb la situació actual que quan algun empresari va, i tots hem rebut correspondència interior d'aquesta, i es queixa, se li diu: "miri, vostè pagui i li distribuïrem amb preferència"... i es fa. Però és clar, això altera el principi de generalitat del servei públic. I per tant, li demanaria ja que abans que ens ho enviïn si poden reflexionar en la línia que sigui un servei global.

Afegeixo per dir que ja que el cap de Govern ha fet referència al que s'ha parlat a la premsa últimament de la correspondència electoral d'un país veí, jo crec que les disposicions haurien de permetre, també, establir, com en tots els països una obligatorietat d'aquest servei públic de distribuir el correu electoral andorrà, perquè tots sabem les dificultats que tenim a l'hora d'utilitzar aquest servei públic per repartir una qüestió absolutament lligada a la legislació andorrana, com és la propaganda electoral dels diferents partits polítics que concorren a les eleccions. Hem de negociar. Hem de negociar de maneres no necessàriament ortodoxes per aconseguir que això es distribueixi, o hem d'acudir a una empresa privada la qual cosa redunda amb dèficits de

les campanyes que es presenten al Tribunal de Comptes, o bé s'ha de demanar solució més planera als militants i simpatitzants que facin de carters.

Per tant, jo li demanaria que s'introdueixin aquestes coses, i aquí em paro. En podríem parlar quan arribi això a discussió al Consell.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies.

No és dúplica, es per dir-li al Sr. Bartumeu que li trametré aquests suggeriments. Els tindrem en compte, i en la negociació, si és que no s'hi va en aquesta línia, accepto i coincideixo amb vostè que és la bona. Perquè no hem de fer una diferència, renovar i ampliar una diferència que es fa ara a base de pagar només allò que es vulgui.

I evidentment, el problema dels partits polítics és un encert de plantejar-ho aquí. Ho tindrem en compte, i espero que puguem trobar una solució que passa per tot això, que passi pel codi postal, per facilitar-ho, per fer etiquetes determinades ràpides per les empreses, -això ja es fa-, però s'hauria de generalitzar, etc. Tots els mecanismes que permetin als operaris de correus treballar molt més de pressa aquest volum creixent que els hi arriba, són bons pel servei i pels mateixos empleats dels dos correus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Doncs, passàriem a la pregunta següent...

Perdó, Sr. Dallerès teniu la paraula per repreguntar.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És únicament, perquè m'ha semblat entendre que -al començament del seu exposat- la idea que s'havia plantejat a debat, -el debat que va tenir lloc l'any 94-, estaria abandonada? És a dir la de fusionar i anar cap a una sola entitat.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Nosaltres no l'hem tingut mai en compte per continuar-la, i per tant, no l'hem proposat mai en el nostre programa electoral. Però, em sembla recordar que no l'he vist en cap altre programa electoral en les darreres eleccions. Si no fos així vostè em corregirà, però jo no conec el seu programa del seu Partit Socialdemòcrata al peu de la lletra -com és natural-, de tant en tant el llegeixo, com vostè deu llegir el meu, també, el nostre.

Però, en tot cas, a veure, no ha estat una prioritat considerada per nosaltres sempre que poguéssim aconseguir, evidentment, que el servei no es deteriorés, sinó que millorés del deteriorament que en alguns moments puntualment hi ha.

No ha estat així, no el tenim en el programa electoral com a prioritat, i pensem que si els estats veïns segueixen prestant aquest servei i no manifesten la voluntat de deixar-lo -que no ho han fet mai- en aquest moment no ho han fet; en aquell moment no sé si ho van fer. No conec l'origen d'aquella negociació perquè jo no estava al Govern ni en la majoria com a conseller. I a nosaltres, si en algun moment se'ns plantejés, hi parlàriem, però no és aquesta la qüestió, al contrari, tant França com Espanya ens han incitat i ens han demanat ajut i ens han ajudat, i viceversa, per posar en marxa el codi postal que es farà molt aviat. El número postal d'Andorra que és el número AD, perquè és la manera com es fa internacionalment, i amb els dígitos que després ens correspondran, país i parròquies, i altres dades que també hi ha en els mateixos dígitos.

Per tant, és una cooperació que significa que si se segueix aquest sistema de moment, si es planteja com a necessitat, aquesta Cambra podria perfectament, a iniciativa parlamentària, també, parlar-ne, però nosaltres no ho tenim en el programa i, per tant, hem preferit millorar el servei actual dins del possible, com vostès per la pregunta, també, tenen aquesta preocupació, i l'han tingut també abans. I a veure... espero que ho aconseguim fer-ho.

Però és veritat, no n'hem parlat més d'aquestes possibilitats que es van estudiar llavors, entre altres coses perquè el plantejament aquell era assumir *inclús* l'immobilitzat, els immobles, posar un capital corresponent al 51%, i França i Espanya hi posarien el seu immobilitzat. Això ha canviat molt. Una part d'aquell immobilitzat ha estat venut, -el francès, almenys. En fi, no se n'ha parlat més d'aquest tema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Que jo sàpiga no anava tampoc al programa del Grup Socialdemòcrata, però sí que voldria tornar al tema que es va plantejar l'any 94, que tampoc era un text tancat. El que es va plantejar en aquell moment era una proposta de debat al Consell, justament per veure quin era el diferent posicionament que hi havia dins de les forces polítiques abans d'iniciar unes negociacions, en tot cas, i veure si hi havia a dins del Consell una possibilitat d'acord, tenint en compte tots els problemes. Era un moment en el que es van plantejar problemes del mateix tipus que s'estan plantejant ara, i creats arrel d'una mala distribució del correu intern.

La repregunta va en el sentit: no fóra interessant abans d'iniciar unes converses i anar cap a una negociació, que si es tanca una negociació, -i hem tingut altres exemples que en tot cas ja sortiran al cas- aquí només és pot dir o sí o no, però no tenim possibilitat de participar al debat?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Dallerès, certament si entréssim en la dinàmica de tornar a parlar d'aquella proposta, ja li he dit abans, i em sembla que seria bo que portéssim les primeres idees a la comissió legislativa corresponent, perquè ens fes arribar l'opinió dels grups parlamentaris actuals. Però vostè estarà d'acord amb mi que s'haurà d'actualitzar tot, de fa deu anys exactament -deu anys exactament-, han canviat les circumstàncies dels propis correus. Hi ha una privatització parcial, em sembla que als dos llocs, hi ha un canvi del mercat evident, o del mercat per dir-ho així, hi ha una diferència molt gran que en aquell moment també ens interessava molt a tots, que era el tema filatèlic. Probablement el tema filatèlic no té la transcendència que havia tingut en aquell moment, tot i tenir-la, perquè és un tema d'imatge de país, també. Tot això són consideracions. El que ha anat fent el Govern no és no parlar-ne més, no parlar més d'aquest tema, però sí que no s'ha parat amb cap Govern d'Andorra d'intervenir prop dels correus, per

exemple, per decidir el contingut de les emissions filatèliques. Per tant, tot el que es fa de segells avui dia, vostè sap com jo que es fan prèvia negociació, i que el Ministeri de Cultura hi diu la seva i que suggereix tots els temes, -bé, no, la major part. Hi ha una obertura total per part tant de França com d'Espanya a admetre els nostres suggeriments més enllà del que marqui la unió postal quan es tracta de l'emissió d'Europa, que marquen ells mateixos la temàtica, etc.

Fora d'això, jo, evidentment, que abans d'arribar a qualsevol acord d'aquesta envergadura i d'aquesta importància, sí que com que ja se n'havia parlat, i és un tema prou interessant, val la pena que el portem aquí, a parlar-ne en comissió, sinó aquí, a la comissió legislativa corresponent. I m'hi comprometo si es dóna el cas.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passariem a la pregunta següent.

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de març del 2004, relativa als motius pels quals no s'ha creat una comissió d'informació i vigilància del nou Centre de Tractament de Residus.

Fou registrada amb el número 183-A i publicada en el Butlletí número 10/2004, del 9 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López. Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

En l'informe "Les dioxines a Andorra: propostes d'actuació per a la protecció de la salut pública i el medi ambient", de 21 d'octubre de 2002, els experts contractats pel Govern per valorar la situació derivada de la greu contaminació generada per l'antic forn incinerador de Cal Rosselló, entre d'altres aspectes recomanen la creació d'una comissió d'informació i vigilància, formada per representants del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient, del Ministeri de Salut i Benestar, dels comuns, de les associacions de col·lectius implicats i entitats cíviques i per científics especialitzats, amb

l'objectiu de mantenir convenientment informats els col·lectius més implicats sobre la situació actual, el desenvolupament del pla d'actuació i, en particular, el nou Centre de Tractament de Residus.

Ha passat ja un any i mig des de què els experts van lliurar el seu informe i a hores d'ara la comissió d'informació i vigilància encara no s'ha creat.

Ateses aquestes consideracions la pregunta és la següent: per quins motius el Govern encara no ha creat la comissió d'informació i vigilància recomanada pels experts?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

La Sra. Olga Adellech:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament, l'informe "Les dioxines a Andorra: propostes d'actuació per a la protecció de la salut pública i el medi ambient" es recomana la creació d'una Comissió d'informació i vigilància. Per aquest motiu s'ha previst en el Projecte de Llei de residus, entrat a tràmit parlamentari el passat mes de febrer, en el seu article 6: "dret a l'accés a la informació ambiental" la creació d'una comissió d'aquest tipus segons el redactat següent: "*Per als abocats de residus perillosos i per als centres de tractaments de residus es creen comissions d'informació que tenen com a objectiu promoure la informació del ciutadà quant a l'impacte sobre la salut pública i el medi ambient d'aquestes instal·lacions. El funcionament i la composició d'aquestes comissions es fixen en el seu decret de creació*".

Pensem que és indispensable disposar d'un marc legal abans de posar en funcionament una comissió d'aquest tipus. Amb l'entrada en vigor de la Llei de residus el decret de creació d'aquesta comissió serà una prioritat pel Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient, i per tant pel Govern d'Andorra. Aquesta comissió ha de ser una eina d'informació al ciutadà vetllant perquè es posi a disposició del públic tota la informació necessària relativa al funcionament del Centre de Tractament de Residus.

A més, cal afegir també, que els plans de vigilància del nou Centre de Tractament de Residus en aquest moment estan en fase d'elaboració. I això no vol dir, doncs, que no es vulgui mantenir informats als ciutadans, perquè per aquest motiu, justament es va posar a informació pública l'estudi d'impacte ambiental del nou Centre de Tractament de Residus durant dos mesos, i de fet aquest estudi recull tota la

informació necessària pel bon coneixement del projecte i dels seus efectes sobre el medi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica té la paraula el Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, en primer lloc, jo el que voldria dir és que em sembla evident que una comissió d'informació és una cosa ben diferent d'una comissió d'informació i vigilància. Per això, ja li avanço que una de les esmenes que el nostre grup parlamentari entrarà demà a la Llei de residus va justament en aquest sentit: de convertir aquesta comissió d'informació prevista a la Llei de residus en una comissió d'informació i vigilància. Això d'una banda.

D'altra banda, nosaltres, des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata lamentem aquest retràs; que, durant aquests mesos des de què es va publicar aquest informe, el Govern no hagi creat aquesta comissió.

Com vostès saben, el tancament del forn incinerador i tot el problema de contaminació generada i els efectes sobre la salut és segur, deu ser el tema que ha preocupat més als ciutadans d'aquest país, i que ha generat més alarma social. I una part d'aquesta alarma social nosaltres creiem que ve derivada, justament, per aquesta manca de transparència que ha tingut el Govern a l'hora de facilitar informacions en relació al forn incinerador.

I justament és per aquest motiu si mirem l'informe dels experts. I quan parlem dels experts hem de dir que són els experts externs contractats pel Govern, però també els propis tècnics del Govern (la secretària d'Estat de Salut, la directora de Medi Ambient, i els caps d'àrea). L'informe va signat per totes aquestes persones que recomanen i diuen que, de cara a la transparència, cal crear aquesta comissió d'informació i vigilància. I a nosaltres, la veritat, ens va semblar que era una molt bona idea, i lamentem que no s'hagi pogut portar a la pràctica fins ara.

D'altra banda, els he de dir que a nosaltres ens sorprèn, perquè en aquesta Sala s'ha dit i s'ha repetit per activa i per passiva que el Govern, en aquests temes, seguia estrictament les recomanacions dels experts. I hem vist que sí, que certament s'han seguit totes les recomanacions dels experts excepte aquesta.

És per això que lamentem que a hores d'ara aquesta comissió d'informació i vigilància no estigui encara creada.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica té la paraula la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

La Sra. Olga Adellech:

Sí, gràcies Sr. síndic.

De fet estudiarem, doncs, la seva proposta juntament, suposo, amb el grup parlamentari, de convertir aquesta comissió en una comissió de vigilància.

I bé, sí que li voldria dir, doncs, que nosaltres esperem a tenir aquest marc legal. Esperem, doncs, que aquesta Cambra pugui aprovar el Projecte de llei de residus. I per tant, sàpiga, també, doncs, que de fet ja tenim un esborrany de decret de creació d'aquesta comissió. I per tant, per a nosaltres serà fonamental, doncs, que es pugui posar en funcionament, i també cal afegir que també serà important que tinguem aquests plans de vigilància, perquè realment el ciutadà pugui conèixer, doncs, el que suposarà el funcionament del nou Centre de Tractament de Residus. Ara per ara, aquests plans s'estan elaborant, i per tant, doncs, tampoc podríem informar massa. Però, en tot cas, nosaltres esperem que quan estiguin fets, la comissió pugui estar creada, i per tant, durant el decurs d'aquest any, si pogués ser a la tardor, doncs, es pugui ja posar en funcionament. És molt important per a nosaltres que així sigui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta.

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministra, si he entès bé, ens diu que ja existeix un esborrany de decret de creació d'aquestes comissions. Ens podria informar de les línies generals o de quines persones o entitats en formaran part?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra d'Agricultura teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellech:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, la composició en aquest moment... el que passa és una cosa que hem de treballar a nivell de Govern és, doncs: el ministre responsable del Medi Ambient; possiblement també, evidentment, el ministre responsable de la Salut; el cònsol major de la parròquia on s'ubiqui; segurament un tècnic, doncs, del comú, en aquest cas; també tècnics, doncs, dels ministeris, en aquest cas, afectats; dos representants d'entitats associatives que tinguin per objectiu inscrit en els seus estatuts la defensa de la salut humana i del medi ambient; un representant del col·legi de metges; un o varis representants de la societat, en aquest cas, concessionària del centre, i altres persones interessades que presentin una demanda justificada que hagi estat acceptada per la comissió.

De fet, també el que li voldria dir és que en aquest sentit, abans de procedir, doncs, evidentment a què hi hagi una aprovació per part del Govern d'aquesta comissió, nosaltres tenim, doncs, manera de poder treballar amb l'ADEME, que de fet és una empresa pública francesa que treballa amb el tema dels residus, i que se'ns va oferir, doncs, justament per poder treballar amb aquest tema; ens va passar, doncs, com havien creat aquestes comissions d'informació, que es diuen KLIS a França. I doncs, està clar que hi haurà un treball previ, perquè realment ells en tenen molta més experiència i podrem arribar, doncs, a establir exactament quins són els objectius que ha de tenir aquesta comissió. També veure quina és la seva composició per poder-ho desplegar a Andorra.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passàrem a la pregunta següent.

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de març del 2004, relativa a l'estat de les negociacions amb la Comissió Europea sobre l'aplicació a Andorra de la directiva sobre la fiscalitat a aplicar als rendiments del capital dipositat a les entitats bancàries andorranes.

Fou registrada amb el número 184-A, i publicada en el Butlletí número 10/2004, del 9 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Bé, aquesta pregunta també, entre la data de formulació i el moment del Consell, els consellers generals que formen part de les comissions de Finances i de Política Exterior hem rebut una documentació que també he de dir que va sortir del Govern amb data 5 de març i va entrar aquí a Casa de la Vall amb data 5 de març. El 5 de març era divendres, jo vaig deixar la pregunta feta perquè marxava, i va ser entrada el dia 9. El dia 8 a la nostra oficina parlamentària vam rebre una documentació, que suposo que el cap de Govern en farà referència o el Govern -perdó- o al que li correspongui en farà referència en la contesta. Dic això per emmarcar la pregunta.

La pregunta que la redactem abans de conèixer aquesta carta, o aquesta documentació que ens ha arribat, és que havíem sentit el cap de Govern el dia 3 de març, -dimecres-, després d'un acte lligat precisament a temes duaners, que s'havia celebrat a l'Edifici administratiu del Govern, vam sentir que el cap de Govern parlava d'aquest acord, i de la manera que ho vam escoltar semblava que ja estava molt avançat l'acord.

Com que no teníem gaire informació -ara en tenim una mica més- vam posar la pregunta en el sentit que ha quedat formulada i que reformulo ara aquí. En el sentit de dir: en quins termes ha acceptat el Govern -perquè em sembla entendre que això ja està molt adelantat- que s'apliqui a Andorra la Directiva europea sobre la fiscalitat de l'estalvi?

Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Finances. Teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

I bé, el que li puc afegir de la carta que es va enviar en data 5 de març -i és veritat que vostès la devien rebre una mica més tard-, és que el que puc afegir aquí, doncs, que sí que els termes de la negociació són els que posen en aquesta carta que el cap de Govern va enviar al president de la comissió en data 26 de febrer, i junt amb l'acord tal com quedaria de les últimes reunions tècniques i polítiques, com quedaria l'acord, i juntament amb aquesta carta seria aquesta la posició del Govern.

El que sí que li puc dir és que l'acord no està enllestit, i quan el cap de Govern va poder fer

mentió de què ja estàvem al final, és perquè la comissió es va marcar a finals de juny per tenir tancats tots els acords amb els països tercers i els països depenents. I això, doncs, ens fa pensar que les negociacions puguin estar cap al final, i que hi ha hagut una voluntat per part de la comissió d'accelerar els treballs i per poder tancar un acord en els terminis que s'havien previst.

El que també li puc contestar és que des d'aquella data no hem tingut cap contesta oficial de la carta que va enviar el cap de Govern. I per tant, encara que hi hagués un consell Ecofin el dia 9 de març, on es va prendre acta de l'estat de les negociacions, i més tard un grup d'alt nivell el dia 12, la setmana passada, malgrat això no hem tingut cap resposta oficial de la comissió, i de moment la posició negociadora del Govern és la que queda palesa en la carta al president de la comissió junt amb l'acord que es va annexar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, miri, la rèplica comença dient que em sembla que serà necessari que sigui per la via d'una moció o sigui per altres vies reglamentàries, que el nostre grup insti la realització aquí en aquest Consell General d'un debat sobre aquesta qüestió, d'un debat específic.

Perquè jo li voldria dir a la Sra. ministra que agraeixo la contesta, però li faig remarcar que no ha explicat els termes de la documentació i no estic segur -per no dir que estic segur del contrari- que el conjunt de consellers generals -ja no parlo de la ciutadania que llegirà les actes d'aquesta sessió-, però el conjunt de consellers generals no necessàriament la tenen aquesta documentació. Només la tenim -com vostè sap, i ja ho hem aclarit al principi en exposar la pregunta- els membres de les comissions de Política Exterior i de Finances.

I jo el que crec que hem de començar a explicar aquí al Consell General, en tot cas, en exercici de la nostra missió de control, nosaltres demanem al Govern que ho expliqui, -és el que diu la carta-, perquè és clar, jo em puc llegir la carta, però em sembla que no em toca a mi, Sra. ministra, de llegir el que diu la carta del cap de Govern al president de la Comissió Europea, Sr. Romano Prodi.

Però, és clar, d'aquesta carta el que jo en dedueixo és: primer, queda clar que ja queda apartat el plantejament negociador del Govern de què es portava una condició a acceptar la directiva de la

fiscalitat de l'estalvi que és que s'acceptessin les tres altres qüestions a negociar: la qüestió de l'euro, la qüestió de l'acord de cooperació, i la qüestió de la circulació dels andorrans a les fronteres exteriors de la comunitat. Perquè jo, almenys, és així com interpreto la carta en llengua francesa que he pogut llegir, perquè el Govern me l'ha enviat. Jo crec que això és bo que aquí es digui.

Queda clar, també, que el Govern ha modificat el projecte de conveni d'acord entre Andorra i la Comissió Europea pel que fa a l'aplicació de la directiva de la fiscalitat de l'estalvi introduint una sèrie de qüestions com és el tornar a demanar que Andorra quedi retirada de la llista de paradisos fiscals, quan sabem tots que aquesta no és una competència de la Comissió Europea sinó que és una competència dels estats membres. I per tant, s'hauria de dir aquí que estem posant en un document una qüestió que probablement -dic probablement, per allargar la meua intervenció-, perquè és ben evident que la comissió ens contestarà que com ja sabem, això és una qüestió dels estats membres.

Bé, la pregunta s'ha formulat en aquest sentit, i per això acabo la meua rèplica dient que si no ho podem fer -ja vull admetre que no és el procediment adequat per la via de preguntes, contestes, rèpliques, dúplices i repreguntes, -doncs, el nostre grup estudiarà, amb el Reglament a la mà, com podem fer un debat on la ciutadania sàpiga realment on anem. Perquè com diu la ministra, el calendari ja és molt curt, i després tots puguem dir si estem d'acord, si no estem d'acord, i en què estem d'acord, i en què procurarem estar d'acord, i en què no podem estar d'acord.

De moment és tot.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica té la paraula la Sra. ministra de Finances.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Si no he llegit la carta i no he explicat els punts és perquè, a veure... no he volgut entrar en el detall de la negociació, no per voluntat de no entrar-hi, sinó perquè atès que tenen la documentació no pensava que aquest fos l'objectiu de la pregunta. I crec que m'he equivocat.

D'altra banda, si aquí potser no és el moment de parlar-ne avui, doncs, em poso a disposició de la Comissió de Finances, i suposo que els altres membres del Govern faran el mateix amb les seves comissions per poder-ne parlar, i si troben o si hi ha

una altra via més escaient per parlar-ne, doncs, també estem a la disposició dels consellers.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, la repregunta és la següent: tal i com jo he pogut llegir i estudiar el document i el projecte que s'ha enviat ara de contraproposta andorrana a la Comissió Europea, no em queda clara una qüestió que em sembla que és important de conèixer quina és la posició del Govern, que és si el projecte de llei que el Govern haurà de portar -com molt bé diu, és a dir ja ho sabem internament, però com molt bé li recorda el cap de Govern al president de la comissió, Sr. Prodi... el projecte de llei que el Govern porti aquí al Consell General per introduir en dret andorrà -per dir-ho així- l'aplicació de la directiva europea que haurem acceptat d'introduir en dret andorrà, no queda clar si s'aplicarà única i exclusivament als dipòsits dels ciutadans de països membres de la unió que no tinguin residència a Andorra o s'aplicarà -i afegeixo un parèntesis de com pensa el Partit Socialdemòcrata que s'hauria de fer- a tots els dipòsits que estiguin als llibres i als comptes de les entitats bancàries andorranes. I aquesta és una matèria que nosaltres considerem que és molt important.

Com que això no queda clar, la meua repregunta és: el Govern pensa que només ho aplicarà al que demana la Unió, o ho aplicarem al conjunt dels dipositants sense discriminar ja sigui per la nacionalitat o per la residència?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Finances. Teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

De fet, quan nosaltres vam començar a negociar amb la Comunitat Europea, doncs, es tractava dels dipòsits dels comunitaris que tinguin els seus dipòsits aquí a Andorra. I nosaltres hem entès sempre aquest acord, i l'aplicació interna d'aquest acord com una aplicació dels no residents andorrans. És a dir, normalment la llei que hauria d'acompanyar aquest

acord, el dia que s'hagi de portar a ratificació aquí al Consell General, doncs, hauria de tocar exclusivament als no residents d'Andorra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passariem a l'última pregunta del dia d'avui.

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 8 de març del 2004, relativa al Projecte de Llei del joc.

Fou registrada amb el número 186-A, i publicada en el Butlletí número 10/2004, del 9 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Josep Ribera. Teniu la paraula.

El Sr. Josep Ribera:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei del joc és una de les assignatures pendents del Govern Liberal i d'aquesta legislatura. De tots és conegut que si no ha presentat a tràmit parlamentari el citat Projecte de Llei, és per les discrepàncies polítiques que comporta l'obstinada voluntat del cap de Govern de voler instal·lar un casino al nostre país.

Però, la Llei del joc ha de regular molts altres aspectes. Un dels més importants i urgents és el de legalitzar la venda de tot tipus de loteries estrangeres que actualment estan desenvolupant algunes empreses a Andorra, sense cap marc legal que les empari, i sense aportar a les arques de l'Estat les contribucions que li corresponen com qualsevol altra activitat comercial.

Darrerament ha aparegut una nova loteria d'àmbit europeu anomenada "Euromillones" amb una bona implantació i, per tant, s'espera que reporti grans beneficis, dels quals el nostre país no en rebrà cap participació, com tampoc en rep de les demés loteries que es venen a Andorra.

Davant l'aparició d'aquesta nova loteria, que també es ven a Andorra, es demana al Govern: què pensa fer el Govern amb aquesta nova situació?

Pensa presentar un Projecte de Llei del joc que reguli d'una vegada per totes les activitats de loteries i similars que s'estan duent a terme al Principat d'Andorra?

Queda formulada la pregunta. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Josep Ribera, en el seu enunciat vostè diu que és una assignatura pendent la Llei del joc i d'aquesta legislatura, i n'hi ha d'altres. Repeteixo el que he dit abans, quan acabarem veurem que és el que queda com assignatura pendent, o no. Però vostè diu que de tots és conegut, que si no l'hem fet és perquè hi ha discrepàncies polítiques amb el grup parlamentari per l'obstinada voluntat del cap de Govern de voler instal·lar un casino al nostre país. Miri, jo sóc el cap de Govern, no sóc uns instal·lador de casinos. Vostè ho sap això. Ni penso ser-ho ni ho seré mai.

Però en fi, en tot cas la meva opinió sobre això és prou coneguda i no em preguntí sobre ella, tot i que penso que dins del marc futur d'ingressos de l'Estat no s'ha de menysprear cap d'ells, i tampoc el que vostè diu i suggereix molt bé: les loteries i les euroloteries, i tots els invents que van fent, tots els estats del nostre entorn excepte nosaltres en tots els temes del joc.

El que sí és cert, és que el Govern no ha volgut aplicar la legalitat al cent per cent, perquè des de l'any 19 el joc està prohibit a Andorra. Si haguéssim prohibit la venda a Andorra de loteries estrangeres, se n'hagués emplenat igual el país, amb la diferència que haguessin anat a comprar-les a la Seu d'Urgell o a l'Hospitalet, i portar-les més o menys clandestinament, -com es feia, i encara es deu fer en algun cas.

Però en fi, en tot cas és un problema de la nostra immediatesa amb relació als veïns, i és un problema de la negociació amb els estats veïns i amb els seus organismes públics de loteria. Ho hem fet, ho hem intentat, diferents ministres de finances del nostre Govern ho han treballat, i estem, és clar, estem xocant amb què anem a demanar una part del pastel de repartiment de loteries espanyoles, loteries franceses, i etc. I en algun cas, coses molt més positives que tot això, com és per exemple l'obligació a Andorra del cupó de l'Organització Nacional de Cecs, que té una bona cooperació amb nosaltres amb tots els temes malgrat no estar en venda pública a Andorra, en venda legalitzada -per dir-ho així- i que no descartem que també es pugui arribar a això, perquè és una bona eina que no és recaptatòria. Aquesta és d'ajut, com vostè sap, pels invidents i pels discapacitats.

Ara bé, pensem posar una llei a tràmit parlamentari sobre el joc? Jo penso que sí. I quan haurem -segons vostè diu- acabat aquestes discrepàncies enormes sobre la meua voluntat d'instal·lar un casino, que no són tals, dons, segurament aquesta Cambra podrà tenir l'oportunitat de discutir això. Perquè també som nosaltres els que hem fet la llei, hem hagut de fer una llei sobre els bingos, ja fa molts anys, perquè quan vam arribar al Govern els bingos estaven en una situació heterogènia, i el Govern anterior al nostre no va tenir el temps de fer-ho. Estic segur que també ho hagués fet, i ràpid, perquè estaven en una situació absolutament al·legal, i en canvi funcionaven. Els bingos s'han consolidat de la manera que sigui, no és una cosa per estar-hi massa cofois, perquè tampoc és un... no aporta res al turisme del país, això és cert. I per tant, tenim la intenció d'arribar a confegir una Llei del joc que sigui un marc per poder regular les loteries i per poder negociar.

No obstant això, loteries, organització de cecs veïnes, etc., podrien perfectament, fins i tot si arribés a haver-hi entesa amb els governs veïns arribar a regular-se sense una llei, és a dir per un tractat internacional que ells requereixen en molts casos i que nosaltres també podríem presentar en aquesta Cambra, i que com vostè sap tindria valor superior a qualsevol llei, com la de l'any 19 dels veguers, que és una Llei que prohibeix el joc amb totes les seves facetes a Andorra.

Per tant, espero que es pugui arribar a concretar aquesta llei que vostè demana, i esperaré a obtenir el seu vot quan la presentem. Li agrairé.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica teniu la paraula Sr. Ribera.

El Sr. Josep Ribera:

A veure, jo quan parlo que vol instal·lar casinos, Sr. Forné, senzillament és per coses que han aparegut als diaris, i que jo només en faig al·lusió aquí, perquè evidentment el diari no el faig jo, -i ha sortit al diari-, senzillament és això.

Després, bé, no és el que més em preocupa si vol fer el casino o no el vol fer, perquè si el fa segurament haurà de cotitzar la part que toqui cotitzar, i si es fa serà per acord de tots. Però continuo pensant que les loteries és un tema que no s'ha regulat, que el tema de l'"Euromillones" és una loteria que s'acaba d'implantar, s'ha implantat a França, s'ha implantat a Espanya, suposo que a tot Europa, i que ningú -almenys així em dona a entendre- del Govern s'ha

preocupat en pensar que es podria recaptar alguna part d'aquesta loteria última que ha entrat.

Suposo que deu ser un acord entre Europa, -no ho sé, ho desconec-, però sí que era un primer pas per poder fer aquesta Llei del joc que penso que és molt important aquí a Andorra, de la qual se n'aprofita molta gent sense pagar cap tipus d'impost, sinó que ells cobren un tant per cent, -la majoria-, del que fan.

No sé si és legal o no és legal, o si entra dins dels àmbits, però sí que haurien de buscar alguna manera per implantar aquesta Llei que ja fa dies que hauria d'estar implantada. Res més. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica teniu la paraula Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, molt breument, vostè quan diu que parlo d'instal·lar un casino, jo sí que la meua opinió ha estat de regular la possibilitat de fer un dia un concurs que permeti amb tota la legalitat possible, amb tota la necessària, que hi hagués un casino a Andorra, no que l'instal·lés ningú, sinó no sé qui, al que li correspongui en aquell moment, amb els paràmetres que es digui.

Però això no ho pregunta, li preocupa concretament el tema de loteries. És cert que hi ha aquest "Euromillon". Tinc entès -tampoc ho sé gaire- sí que és una loteria muntada entre uns quants estats europeus, no tots ells, no sé si 4 o 5 només, els més pròxims a nosaltres precisament, incloent-hi segurament Anglaterra.

No és així, però igual que les altres loteries, no és perquè hagi aparegut ara l'"Euromillon" que no constatem que estem endarrerits en aquest aspecte i que és lamentable que la hisenda espanyola i la hisenda francesa recuperin molts diners de ciutadans d'Andorra amb loteries amb les quals s'hi juga força -i tothom ho sap que s'hi juga. Alguna vegada a algú li toca algun premi, i Andorra ho hem sabut, però en fi això és un retorn que només és particular, que no va a l'Estat. I el nivell de retorn de premis de moltes loteries estatals és infinitament més petit moltes vegades. És dir, és molt més recaptatòria la loteria moltes vegades que qualsevol altre joc, fins i tot els jocs legalitzats, els bingos.

Però la preocupació és aquesta. A nosaltres ens agradaria arribar a acords amb Espanya i amb França, sobretot, en diferents facetes, però si no és possible, encara que féssim una llei nosaltres, no vol dir que l'endemà mateix tinguéssim un acord amb Espanya perquè ens pagués una part dels seus

ingressos. Per tant, la llei ens donaria, potser, més força per fer-ho? No necessàriament. Nosaltres podríem perfectament ara arribar a acords, i no parem d'intentar-ho. El que passa és que a vegades hi ha més bona recepció en aquest tema, però quan es tracta de rebre una part d'allò que ara estan rebent altres, comprendrà que és difícil que ho deixin anar. Si per la via -diguéssim- de forçar la situació, es podria arribar a la situació "kafkiana" que va passar fa poc, quan la duana espanyola va prohibir vendre a Andorra loteria espanyola. Bé, hi va haver un jutge que va creure que havia de fer una instrucció d'un sumari perquè una persona d'aquí o de La Seu havia pujat loteria espanyola a Andorra o la baixava, -em sembla que baixava el producte d'aquella loteria. El resultat d'aquell curiós procés va ser que no hi havia cap motiu perquè l'Estat espanyol penalitzés la seva pròpia loteria amb un estat estranger, que és el que hauria de fer. Segurament nosaltres sí que hauríem de parar a la duana l'arribada a Andorra de bitllets de loteria espanyola i francesa i de tota mena de loteries. Si volguéssim ser estrictes amb el decret dels veguers de l'any 19, potser hauríem de fer això. Però evidentment vostè sap el que això provocaria i per això no ho ha fet cap Govern d'Andorra, perquè això no fa deu anys que existeix, fa quaranta anys que està com està, i ha anat creixent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Ribera teniu la paraula.

El Sr. Josep Ribera:

Gràcies.

Jo el que li estava dient no és precisament que em fes una lliçó de com funcionen les loteries, -que no és la meua preocupació el tema de com funcionen les loteries. Jo també hi jugo, i més o menys sé com funcionen. El que sí tinc clar i voldria saber és el per què no tira endavant aquesta llei. Senzillament és això. Crec que és important, i crec que ara era el moment de poder-la tirar endavant. No crec que sigui una llei d'aquestes tan difícils, -com diu vostè que n'hi ha de difícils. Ha dit avui que n'hi havia de difícils, i n'hi havia de més fàcils-, jo crec que aquesta és una de les fàcils, si més no, no és tant complicada com altres. I aquesta recaptació hauria d'existir. Res més.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

El cap de Govern vol contestar?

El Sr. cap de Govern:

Molt breument, i intueixo i agraeixo el suport del seu partit, del seu grup parlamentari a la futura llei que puguem presentar si li convé com el seu redactat, però aquí està el nus de la qüestió, depèn del que contingui aquesta llei. Si hem de fer una llei que digui: "Les loteries estrangeres a partir d'ara pagaran un 10% a l'Estat", serà una llei fantàstica per posar en un quadre que no servirà per res, perquè no s'aplicarà a les loteries estrangeres. Ens diran que bona nit, que la llei és molt maca per a Andorra, però que ells no paguen.

L'únic que fariem és crear un caos, perquè la gent deixaria de poder vendre en llocs instal·lats, amb gent que hi treballa, amb empreses que hi guanyen uns diners, i amb gent que ven loteria, fins i tot, pel carrer, de cop canviar-ho per una llei andorrana que no serviria de res.

Em sembla que hem d'arribar a fer una llei que permeti negociar amb les administracions veïnes però no és imprescindible, no cal que hi hagi una llei. Cal arribar a acords amb les administracions veïnes.

La forma de fer-ho? Ja ho he dit abans: o bé per la via pacífica i negociadora, -que és la que estem emprant fins ara-, o bé per la via de dir bé, complim la legalitat andorrana, tallem en sec tot el que s'està fent ara. A veure, quan no hi havia bingos a Andorra la gent se n'anava a la Seu d'Urgell, n'hi va haver fins a tres, i quan hi va haver bingos a Andorra es van tancar de cop els de La Seu. I es va acabar el pelegrinatge de gent que baixava les nits i pujava les nits de jugar al bingo a La Seu, amb un joc com el bingo.

De moment hi ha coses que es respecten a Andorra, no hi ha -i es vigila des del Ministeri d'Interior- proliferació de màquines que no siguin les legals, no n'hi ha cap que no sigui legal. Si alguna vegada hi ha algun brot d'intentar col·locar màquines escurabutxaques a Andorra es reprimeix com ha de ser, perquè la llei no ho permet, ni creiem que ho hagi de permetre mai. I a partir d'aquí, la llei aquesta no l'hem presentada perquè tampoc serviria per gran cosa presentar una llei ara aquí, pel que fa a les loteries. Per altres temes sí que podria servir, però per les loteries el que hem de fer és acabar el tracte amb Espanya i França.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi cap més repregunta, acabat l'ordre del dia d'avui, doncs, moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 17.40h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 18 de març del 2004

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 de març del 2004, relativa **al desplegament per part del Govern del projecte de marc fiscal per Andorra**, (Reg. Núm. 233-A).

2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Areny Sánchez, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de març del 2004, relativa **a l'escola germans de Riba d'Ordino**, (Reg. Núm. 234-A).

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 de febrer del 2004, relativa **a la manca de tramitació de la Llei de regulació de la incapacitat i el sistema tutelar**, (Reg. Núm. 79-A).

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Patrick García Ricart, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 8 de març del 2004, relativa **a la Llei de drets sindicals**, (Reg. Núm. 177-A).

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Patrick García Ricart, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 8 de març del 2004, relativa **a la problemàtica del subministrament de l'aigua potable**, (Reg. Núm. 178-A).

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de març del 2004, relativa **al funcionament del servei públic de Correus a Andorra**, (Reg. Núm. 182-A).

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de març del 2004, relativa **als motius pels quals no s'ha creat una comissió d'informació i vigilància del nou centre de tractament de residus**, (Reg. Núm. 183-A).

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de març del 2004, relativa **a l'estat de les negociacions amb la Comissió Europea sobre l'aplicació a Andorra de la directiva sobre la**

fiscalitat a aplicar als rendiments del capital dipositat a les entitats bancàries andorranes, (Reg. Núm. 184-A).

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 8 de març del 2004, relativa **al Projecte de llei del joc**, (Reg. Núm. 186-A).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877